

Prvo nemohu utéci od těchto obávek náboženských a nutno mi dodati, ale uvedeného, že náboženství nemůže na špatnost svých příslušníků, pokud ve své nauce nemá něčeho na srovnání svého bližního a to jistě nemá náboženství evangeliků jako náboženství křesťanské.

Jinakých nádobů vlastníků významu nebylo, jenom že po dobré úrodě se ceny hospodářských plodin slevily pod průměrem a bylo prodáváno žito až za 63 Kč a oves 48 Kč za 1 q.

Brambory za 18 až 20 Kč průměrné a k jídlu 22 Kč až 30 Kč za 1 q.

Tedy tak skončil hospodářský rok 1933, opět zima vřavky, takže obilnina přestala ale již v zimních měsících, stouply ceny obilí které byly u žita 76 Kč a u ovesa 69 Kč za 1 q. Nastalo jaro roku 1934,

téměř suché zimní vláhy bylo málo a po zasetí téměř nepišelo. Křičázele pouze malé místní rosy a rybníků dešťů nebylo.

To měla za následek, že vypravovali divy, a prahlo obilí i na polích. Nebylo mnoho kmenů pro dobytek, seno bylo jistě o 40% méně než rok předtím. V zapej obilí následkem malých rosiček nebylo přece tak zle.